

نامه های شما

نامه ها و e-mail های شما

محمد ارسنی از شیکاگو

اسردبیر محترم ماهنامه بهار تالش

درودهای گرم اینجانب را از فاصله های دور بپذیرید. به عنوان یک ایرانی که زاده شهر اردبیل، از اینکه هم میهنان تالش ما ضمن تاکید بر ایرانیت و وحدت ملی، و با پافشاری بر تمامیت ارضی ایران اقدام به انتشار ماهنامه ای نموده اند که هدف از آن یادآوری نقش ارزنده مردم تالش در فرهنگ سیاست و تاریخ ایران، و نیز حفظ سنتهای نیک و زبان شیرین آن مردم گرانقدر می باشد بسیار شادمانم..

واژه تالش برای اینجانب با راستی، ساده زیستی، مهربانی، فداکاری، و با دلاوری و پرکاری هم معناست. امیدوارم که این مردم گرانبه به یمن وجود شخصیتهای فرهنگی و سیاسی مانند دوست دانشمند جناب پروفیسور هوشنگ امیراحمدی، این تالش سیاستمدار و دل آگاه و درد آشنا که سرافرازی ایران و سعادت فرزندان آن حقیقتاً به مشغله اصلی ذهنی و روزانه او تبدیل شده، جایگاه واقعی خود را در جامعه ایران به دست آورد.

تردیدی ندارم که ادامه کار صمیمانه و سازنده شما به کثرت گرای فرهنگی، مذهبی، و سیاسی در ایران تشنه آزادی یاری خواهد رسانید و بر آگاهیهای ملی و تاریخی مردم ایران خواهد افزود. درود بر مردم آزاده تالش، پاینده ایران آبان ۱۳۸۴

نامه ی زیر در مورخ ۸۱/۲/۲ در روزنامه نسیم منتشر شده. اما هیچ ترتیب اثری از طرف مسئولین داده نشده است؛ نویسنده مجدداً آنرا به بهار تالش جهت انتشار ارسال نموده که منتشر می شود

استمداد روستای توک سَر (ماسال) از استاندار گیلان

ح.ی.۱۹ساله، دیپلم.

با عرض سلام و خسته نباشید :

این نامه از طرف اهالی روستای توک سر از توابع شهرستان ماسال می نویسم ، مردمانی ساده و زحمتکش ، روستائینی کشاورز و دامدار و بدون توقع. امیدوارم آن چیزهایی را که خواهم نوشت احساس کنید ، چن لحظه فکر کنید که ما چه جور آدمهایی هستیم و چگونه زندگی می کنیم! سرزمین ما سرزمین سختیها و مصیبتها و مصائب زیادی است که شاید اگر کسی گوشه چشمی به ما داشته باشد این مشکل عدیده ما برطرف خواهد شد. مشکل ما ذاه است. مشکل یک جاده روستایی که امروزه دیگر مشکل هیچ مردمی نیست. حدود ده سال پیش مردمان این روستا با همکاری و همیاری خود با بیل و کلنگ یک راه باریک که فقط یک نیسان و یا پیکان می توانست از آن عبور کند را کنند و این یک کیلومتر را همان جاده ساختند ، اما جاده ای که فقط در هوای گرم تابستان قابل استفاده است! ساهاست مردم ما منتظرند که یک راه قابل استفاده

در تمام فصول سال را داشته باشند. چه بدیختهایی که نکشیده اند و نمی کشند. چه ناراحت کننده است وقتی که ما می بینیم کشاورزان عزیز ما محصولشان را در تابستان سر خیابان می ریزند و با طناب به صورت کوله بار به انبارهایشان می برند. پسرها و دخترهای جوان با چه نفس نفس زدنی محصول را به انبارشان می برند که آن هم تا نیمه های شب به طول می انجامد و هر لحظه سر به آسمان دارند و با گلوی بغض کرده که خدایا نکند الان باران بارد. دامدار عزیز ما باید تمام علوفه ها را در تابستان جمع آوری کند چون می داند که در هوای بارانی پائیز و زمستان راهی ندارد که از آن استفاده کند که در غیر اینصورت اسبهای بیچاره باید جور ماشین را بکشند . دانش آموزان ما باید با چکمه به مدرسه بروند. روستای همجوار ما ، سراکه ، که نانواپی ، مدرسه و مسجد و مغازه ما در آنجا قرار دارد راه آسفالت دارد ولی ما یک راه سنگفرش هم نداریم. بخاطر گل آلود بودن راه مادرانمان در شب های محرم نمی توانستند به مسجد بروند و از همه درآوردن تر اینکه زنان حامله را باید با فرغون تا لب خیابان ببرند. در یک آتش سوزی تمام محل مورد حریق می سوزد...

دوستان ما در روستای همجوار (سراکه) با شوخی نیش دار به ما می گویند که چکمه هایتان را در محدوده خودتان بشوئید تا آسفالت مان را کثیف نکند. در دوره قبل مجلس شورای اسلامی حدود ۳ میلیون تومان بودجه برای راهسازی خودمان اختصاص یافته بود که همان را هم تقاضا می کنیم با توبیخ ما از طرف بخشدار ، سرزنش از طرف جهاد و بلا تکلیفی از طرف فرماندار مواجه هستیم. آیا عدالت این است ؟ مردم ما بخاطر آشنا بودن و یا تعصب نژادی به رئیس جهاد ، بخشدار و فرماندار محترم هیچ اعتراض نمی کنند ولی مثل اینکه سوءاستفاده از حد خارج شده است و صبر مردم ما لبریز . انشاءالله یک روزی فرا برسد که اهالی این سی و چند خانوار لذت زندگی را بچشند.

مهین حبیبی

سلام! امیدوارم حالتان خوب باشد. به همه زحمت کشان بهار تالش خسته نباشید عرض میکنم ؛لطفا در باره تاریخ و آثار تاریخی تالش بیشتر چاپ کنید. متشکرم.

بازرسی است. بهار تالش در صدد است در این مورد مطالب پر کششی را منتشر نماید. برای پی بردن به کیستی مان پیشنهاد می کنیم به نوشتارهای سرور گرمی، کیومرث صفایی ونیز جناب دکتر علی عبدلی ودیگر دوستان که در باره تاریخ ایران و تالش در این مجله منتشر می شود؛ مراجعه بفرمایید. بویژه مقاله مادها در همین شماره.

الهام قاسمی از تهران

از طریق خواهرم بامجله آشنا شدم... خوشحالم و به خاطر این همه شهامت برای چاپ بهار تالش و اینکه به ما می گوید که کی هستیم، از کجا آمده ایم و کجا می رویم به شما تبریک می گویم.

baharetalesh@yahoo.com

baharetalesh@yahoo.com

فرم اشتراک

سروران گرمی ! می توانید با واریز مبلغ ۶۰۰۰ تومان به حساب ۰۱۰۰۵۴۳۹۴۵۰۰۶ (بانک ملی ، شعبه ایرانخودرو به نام نجاتعلی شعبانی) و ارسال یک کپی از فیش بانکی همراه آدرس تان، به ماهنامه، مشترک ما شده و ۱۲ شماره مجله را در آدرس ارسالی خود، دریافت نمایید.

مبلغ، قابل واریز در تمامی شعب بانک ملی می باشد.

اینجانب _____ فرزند _____ متولد _____ ساکن _____ درخواست اشتراک سالیانه بهار تالش را دارم .

ماهنامه به آدرس : _____

شماره تماس : _____ تاریخ : _____ امضاء _____

می توانید از کپی فرم هم استفاده فرمایید.

با تبلیغات ارزان در بهار تالش تولیدات و خدمات خود را صمیمانه به مردم معرفی کنید